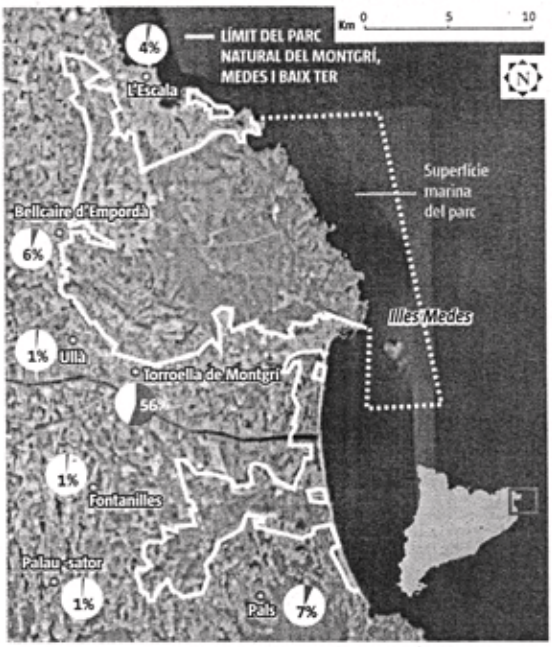
Els límits del parc són insuficients per als ecologistes i excessius per als pagesos i alguns ajuntaments

Municipis als quals pertany el parc i percentatge que correspon a cadascun

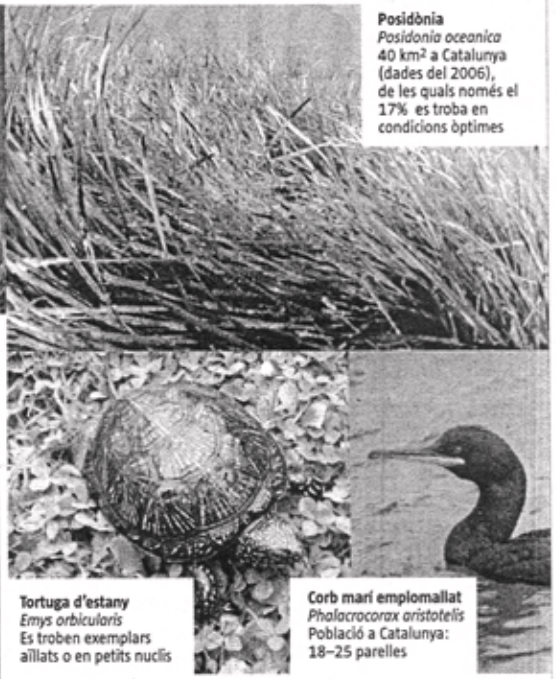

El parc protegirà 25 espècies de flora, 116 de peixos, 11 d'amfibis, 16 de rèptils i 202 d'aus

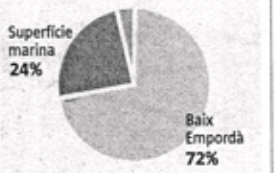

Àliga cuabarrada
Hieraaetus fasciatus
Ha passat de 87 parelles al 1970 a 68 al 2007

Posidònia
Posidonia oceanica
40 km² a Catalunya (dades del 2006), de les quals només el 17% es troba en condicions òptimes

EL PARC PER COMARQUES

Tortuga d'estany
Emys orbicularis
Es troben exemplars aïllats o en petits nuclis

Corb marí emplomallat
Phalacrocorax aristotelis
Població a Catalunya: 18–25 parelles

FUENTE: Departament de Medi Ambient

LA VANGUARDIA

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

Els pagesos també es mostren preocupats per si tindran aigua suficient per regar, ja que l'explotació d'aquest bé escàs dependrà d'un òrgan gestor, i, en segon terme, si les ajudes que ara es prometen arribaran en cas de necessitar-les. El director dels Serveis Territorials de Medi Ambient a Girona, Emili Santos, remarca que "l'aigua hi serà en la quantitat suficient" i que "el fet que la zona sigui declarada parc natural, això ja garanteix un seguit d'ajudes. Els perjudicis per no poder utilitzar productes químics es veuran compensats amb ajuts agroalimentaris".

Els pagesos, però, no en tenen prou amb aquests arguments i consideren, tal i com denuncia el president de l'Institut Agrícola Sant Isidre, Baldiri Ros, "que el model de paisatge no es pot imposar". Ros denuncia que "s'ha delimitat el parc d'esquenes a la gent del territori" i reclama que "qualsevol protecció s'ha de fer sempre tenint en compte la població i els seus negocis".●

PROS I CONTRES

La declaració del parc natural ha dividit el territori entre partidaris i detractors. Mentre uns consideren que caldria ampliar-lo encara més, d'altres voldrien estar-ne exclosos. La varietat d'opinions està servida. "El que té d'especial aquest parc és que en poc espai hi ha molta diversitat de paisatges i espècies. Retallar-lo és restar-li valor". El director dels Serveis Territorials de Medi Ambient, Emili Santos, respon així el moviment sorgit al mes de juliol passat per protestar contra els termes i els límits fixats per l'avantprojecte.

Sota el lema "Parc natural, així no!", arrossaires, pagesos, propietaris agrícoles i alcaldes del Baix Ter reclamen que la platja de Pals i la plana agrícola en quedin excloses perquè "la normativa proposada és molt restrictiva per al desenvolupament de l'activitat turística i de conreu". Volen deixar clar que no estan en contra de la declaració de parc natural sinó que demanen que s'hi incloguin només les zones que estan dins la xarxa d'espais protegits anomenada PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural) com són les Illes Medes i el Montgrí. El president de l'Àrea de Defensa Vegetal (ADV) de l'Arròs de Pals, Josep Pericay, recorda que "aquest espai mediambiental l'hem fet els agricultors al llarg dels anys i no es poden decidir els límits d'un parc natural sobre plànol i sense consultar".

El director de l'Àrea Territori i Paisatge de l'Obra Social Caixa Catalunya, Jordi Sargatal, considera que "la decisió sobre què s'hi ha d'incloure no la poden prendre només uns quants perquè hi viuen, sinó que el patrimoni és de tots, de Catalunya i d'Europa". A més, puntualitza que "el parc protegeix el territori dels especuladors que volen urbanitzar els camps d'arròs". Pericay, en canvi, recorda que "existeixen fins a onze plans d'ordenació que eviten qualsevol tipus d'especulació i per això no hi ha cap necessitat ni justificació per incloure la plana agrícola dins el parc natural". Sargatal remarca que "l'any 1983 quan es va declarar el parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà, ja es va mutilar la zona del Baix Ter i és de justícia que tot sigui un". I afegeix: "Que mirin el paisatge, i si l'estimen i volen mantenir-lo, el parc natural és l'única manera d'aconseguir-ho", conclou Sargatal.

Divergències entre PSC i IC-V

Les divergències pels límits del parc també han arribat al Govern. Joaquim Nadal, com a primer secretari de l'executiva del PSC a les comarques gironines, s'ha posat al costat d'Unió de Pagesos en la defensa de preservar l'activitat agrària. L'executiva gironina veu amb bons ulls la proposta de crear la declaració de "Parc agrari" els Arrossars de Pals i el corredor de l'Escala, i creu que "les figures de protecció existents des del camp urbanístic ja són suficients". En rèplica a aquestes declaracions, Joan Boada, president d'IC-V a les comarques gironines, ha alertat del risc d'urbanització dels arrossars si no es fa el parc. L'alcalde de Torroella de Montgrí, Joan Margall (independent pel PSC), ha avisat que si hi ha retallades i els conreus queden fora del parc "l'Ajuntament es desentendrà del projecte i no l'impulsarà".

EL PRECEDENT DELS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

Un exemple a seguir?

"Pregunteu-ho als pagesos dels aiguamolls!", exclamen els agricultors del Baix Empordà, contraris al parc del Montgrí. Es refereixen al parc natural dels Aiguamolls, que aquest mes fa 25 anys. Els pagesos del Baix Ter tenen que patir els mateixos entrebancs. "Ens collen molt fort", assegura Joan Dalmau, agricultor de Castelló d'Empúries. Antoni Casademont, que hi té explotacions, calcula que cada any perd uns 3.000 euros. "Hi ha fauna que no es pot caçar i ens ocasiona danys als cultius. Ningú no m'ho paga. Moltes exigències i cap compensació", lamenta. "A més no hem pogut regar com hauríem volgut", afegeix. "Estem supeditats i tenim poc poder de decisió", concreta Dalmau. En canvi, el director del parc, Josep Espigulé, no ho veu igual i assegura que "es treballa amb estreta sintonia" i que "fem parc fent pagesia".

TIKU SARTORIO / ARXIU

Els aiguamolls de l'Empordà són un bon lloc per al passeig